

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Petru Moraru, Nadejda

Toma

a judecat fără citarea părților recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Pasat Liliana și avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului Guțanu Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Melnic Vadim Luca, născut la 25.07.1987, originar și domiciliat în or. Ungheni, str. Grădinarilor, 48/A.

Guțanu Veaceslav Profir, născut la 09.04.1990, originar și domiciliat în or. Ungheni, str. Haiducilor, 4.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 10.04. 2014 - 16.10.2015;

instanța de apel: 09.11.2015 - 02.03.2016;

instanța de recurs: 23.05.2016 - 01.11.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 16 octombrie 2015, Guțanu V. și Melnic V. au fost condamnați în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la câte 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Mironiuc O. a fost admisă, însă a fost lăsată spre examinare în procedură contencioasă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, la 14.06.2013, în jurul orelor 00³⁰, Guțanu V. împreună și de comun acord cu Melnic V., aflându-se în preajma Liceului Teoretic "Mihai Eminescu", amplasat pe str. Națională din or. Ungheni, urmărind scopul vătămării integrității și sănătății altei persoane, în urma unei certii iscate, i-au aplicat lui Mironiuc A. multiple lovituri cu pumnii în regiunea feții, după care și cu picioarele peste corp, de la care partea vătămată a căzut jos, iar în continuare, inculpații i-au aplicat din nou, multiple lovituri cu picioarele peste corp, după care Guțanu V. i-a mai aplicat multiple lovituri peste

diferite părți ale corpului cu niște bârne din lemn și ca urmare a loviturilor primite partea vătămată s-a ales cu vătămări corporale *grave* periculoase pentru viață, care au stat la baza survenirii și sunt în legătură cauzală cu decesul.

2.1. Aceleași circumstanțe au fost reținut și-n privința inculpatului Melnic V.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri inculpații, avocatul Bobu A. în numele inculpatului Melnic V. și succesorul părții vătămate Mironiuc O., care au solicitat:

- *inculpatul Guțanu V.*, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În motivarea cerințelor formulate, apelantul a invocat, aprecierea neobiectivă și unilaterală a probelor administrate pe caz în favoarea acuzării, instanța urmând să dea apreciere critică depozițiilor martorilor Lîsenco D. și Șișcanu D., ultimul fiind bolnav mintal, fără a ține cont de depozițiile martorilor Cobzac V. și Duminică V., care au confirmat că, el nu a comis infracțiunea imputată.

Adițional, inculpatul a menționat că, din motive necunoscute, judecata a refuzat să anexeze la dosar drept probă cererea lui Lîsenco D., adresată Procurorului r-lui Ungheni, în care dezvăluie cum și cine a obținut de la acesta declarații false cu privire la vinovăția lui Guțau V.

- *inculpatul Melnic V.*, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În motivarea cerințelor formulate, apelantul a invocat că, a fost condamnat ilegal, considerându-se victimă a unui asemenea act, suplimentar menționând că, instanța a apreciat neobiectiv și unilateral probele administrate pe caz în favoarea acuzării și pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei în fond, martorul Șișcanu D. și-a schimbat de mai multe ori declarațiile, iar instanța de judecată cunoscând faptul că acesta este bolnav mintal, eronat a ajuns la concluzia condamnării sale, în absența altor probe.

- *avocatul Bobu A. în numele inculpatului Melnic V.*, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului.

În motivarea cerințelor formulate, apelantul a invocat că, fiind audiat la faza urmăririi penale și în ședința de judecată Melnic V. a pledat nevinovat și a explicat situația. Unica probă a acuzării privind vinovăția inculpatului au fost declarațiile martorului Șișcanu D., care în cadrul ședinței de judecată a negat participarea lui Melnic V. în acest conflict. Declarațiile martorului Lîsenco D. sunt contradictorii, deoarece acesta nici odată nu a confirmat participarea lui Melnic V. la bătaia lui Mironiuc A. și prin urmare, instanța nu putea pune la baza condamnării lui Melnic V. declarațiile martorilor menționați, or aceștia au descris unul și același epizod în mod diferit.

În speță, nevinovăția inculpatului a fost confirmată în ședința de judecată de către martorii Rotari Gh. și Znogoveanu Eu., cu care el a părăsit barul și cu care se afla în momentul când a fost ajuns sub pod lângă calea ferată de către Șișcanu D., Lîsenco D. și Duminică V., cu care au auzit din urmă gălăgie, însă aceste circumstanțe au fost ignorate de instanță din considerente neclare.

- *succesorul părții vătămate Mironiuc O.*, casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Melnic V., iar lui Guțanu V. să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră și admiterea acțiunii civile înaintate în cauză.

În motivarea cerințelor formulate, succesorul părții vătămate a menționat că, în procesul examinării cauzei în fond, a înaintat cerere privind încasarea de la inculpați a prejudiciului material în mărime de 150 000 lei legate de cheltuielile funerare de și 100 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, însă instanța neîntemeiat a dispus examinarea ei în procedură civilă separată, fapt prin ce i-a fost încălcat dreptul la despăgubirea materială în mărime rezonabilă, inclusiv și apărarea drepturilor părții vătămate.

Suplimentar, reprezentantul părții vătămate a menționat că, pedeapsa aplicată inculpatului Guțanu V. urma a fi una mai aspră, iar Melnic V. a fost condamnat greșit fiind victima unor declarații false din partea lui Șișcanu V., care a fost impus de către complicele real al crimei de face asemenea declarații.

4. Prin de decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, apelul inculpatului Guțanu V. a fost respins ca nefondat.

Apelurile declarate de către inculpatul Melnic V., avocatul Bobu A. și succesorul părții vătămate, au fost admise, casată parțial sentința în privința lui Melnic V., cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond examinând cauza penală în privința lui Guțanu V. a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Instanța de apel a reținut că, vina inculpatului Guțanu V. în comiterea infracțiunii imputate a fost pe deplin dovedită prin *declarațiile*: succesorului părții vătămate, martorilor: Mironiuc C., Chirileac A., Șișcanu D., Duminică V., Bogomaz V., Rotari Gh., Znogoveanu Eu. și Grecu R., precum și *probele materiale* anexate la dosar, care în ansamblul confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, cu indicii de calificare: *vătămarea intenționată gravă a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei*, fiind exclus calificativul "*săvârșită de două persoane*", din motiv că în privința lui Melnic V. urmează de pronunțat o hotărâre de achitare,

or, careva probe și dovezi în confirmarea faptului că acesta ar fi comis infracțiunea imputată nu au fost prezentate de partea acuzării.

Cu referire la argumentul inculpatului Guțanu V. precum că, instanța nu a apreciat la justa valoare probele administrate, interpretând greșit declarațiile contradictorii ale martorilor Lîsenco D. și Șișcanu D., care este bolnav mintal, instanța de apel a menționat că, netemeinicia argumentului respectiv se demonstrează prin declarațiile martorului Chirileac A., care fiind audiat în instanța de fond a relatat că, în timp când servea cafeaua a auzit gălăgie la barul "Căsuța Mea", s-a uitat în direcția unde era gălăgie, erau mai mulți băieți, l-a cunoscut doar pe Guțanu V. Mai târziu a văzut cum un grup de persoane dintre cei care făceau gălăgie, s-au pornit spre str. Națională, în direcția Liceul Teoretic "Mihai Eminescu". Guțanu V. avea în mână două bețe și le-a spus băieților să-l aștepte.

Instanța de apel a conchis că apelul depus de inculpatul Guțanu V. este nefondat, iar argumentele invocate în apelul înaintat, au fost respinse ca fiind declarative, careva probe și dovezi în confirmarea argumentelor date nu au fost prezentate, din care motive instanța a considerat că pe caz nu au fost constatate careva temeieri de a casa sentința adoptată de către prima instanță în privința acestuia.

Cu referire la pedeapsa stabilită, instanța de apel a menționat că, instanța de fond constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpat, ținând cont de prevederile legale art. 7, 61, 75 Cod penal și exigențele expuse în pct. 3 al HP CSJ nr. 8 din 11.11.2013 "Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale", a numit lui Guțanu A. o pedeapsă legală în limita sancțiunii prescrisă la art. 151 alin. (4) Cod penal.

Verificând în continuare argumentele invocate în apelurile inculpatului Melnic V. și avocatului acestuia, Bobu A., precum și succesoriului părții vătămate, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, ținând cont de opiniile participanților la proces, instanța de apel a ajuns la concluzia că acestea urmează a fi admise în latura condamnării lui Melnic V., reținând în acest sens că, instanța de fond a judecat unilateral și superficial cauza, în privința învinuirii aduse inculpatului Melnic V., fiind prezentă lipsa unei cercetări obiective a probelor, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, iar ca rezultat constatarea greșită a aspectelor de drept, ce au dus la emiterea pe caz în privința acestuia a unei soluții neîntemeiate și eronate.

Astfel, efectuând o cercetare amplă a probelor administrate în cauză conform prevederilor art. 93 alin. (1), 95 alin. (1), 100 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis asupra netemeinicii concluziei judiciare a instanței de fond privind condamnarea lui Melnic V. în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, ori la adoptarea soluției, prima instanță a dat o apreciere unilaterală aspectelor de fapt a cauzei, ignorând totalmente întregul ansamblu probant, ce

denotă inexistența comiterii faptei de către Melnic V.

Verificând declarațiile martorilor Rotari Gh., Znaagoveanu Eu. și Duminică V., la care instanța a făcut referire ca confirmare a vinovăției lui Melnic V., instanța de apel a determinat contrariul, fapt ce nu dovedesc comiterea faptei infracționale incriminate inculpatului.

Or, nici un martor nu a indicat precum că Melnic V., ar fi participat la comiterea infracțiunii incriminate, declarând contrariul, iar acuzarea nu a prezentat explicații și probe pertinente, verosimile și plauzibile în vederea elucidării acestor neconcordanțe, iar, potrivit prevederilor art. 8 alin. (2) Cod de procedură penală, ultimul nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Cu referire la acțiunea înaintată în cauză, instanța de apel a considerat că, instanța de fond întemeiat a dispus admiterea acesteia și lăsarea spre examinare în procedură contencioasă, deoarece în ședința instanței de apel Mironiuc O. a declarat că careva acte ce ar confirma cheltuielile ce le-a suportat nu are.

Astfel, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 387 alin. (1), (3) Cod de procedură penală și art. 1423 alin. (1) Cod civil coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, a considerat necesar de a-i da posibilitate succesorului părții vătămate să prezinte acte confirmative privind cheltuielile suportate, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recursuri ordinare acuzatorul de stat și avocatul Luca Al-dru în numele inculpatului Guțanu V., care solicită:

- *acuzatorul de stat*, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea achitării lui Melnic V. și menținerea sentinței, din motiv că apelul a fost greșit admis.

În motivarea recursului declarat, acuzatorul de stat invocă următoarele argumente:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeia-i soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt precum și faptei i sa dat o încadrare juridică greșită;

- la adoptarea soluției instanța de apel nu a dat o apreciere legală tuturor probelor prezentate de acuzare, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității lor, iar toate în ansamblul din punct de vedere a coroborării lor, apreciind unilateral probele administrate în dosar, oferind prioritate probelor care diminuează vinovăția inculpatului, în detrimentul celor prezentate de acuzare;

- în instanța de fond cauza a fost examinată sub toate aspectele, fiind audiați un șir de martori ai acuzării, precum și date citirii declarațiilor martorilor: Șișcanu D., Lîsenco D. și Duminică V. menționate la faza urmăririi penale din

cauza că, deja în instanța de judecată și-au schimbat declarațiile precum că Melnic V. nu a participat la bătaia lui Mironiuc A.;

- potrivit proceselor-verbale de audiere a martorilor sus numiți, aceștia au relatat detaliat despre circumstanțele în care inculpații Melnic V. și Guțanu V. l-au bătut pe Mironiuc A., confirmând că anume Melnic V. a fost în seara cu pricina, în acel bar și anume el a luat parte la bătaie;

- martorul Grecu R., a declarat că, la faza urmăririi penale l-a audiat în calitate de martor pe Șișcanu D., care în prezența reprezentantului legal a menționat că Mironiuc A. a fost lovit de două persoane, de către Guțanu V. și o persoană cu porecla "Narcoșa", care s-a stabilit a fi Melnic V., descriind toate acțiunile inculpaților, iar ulterior fiind audiat, acesta și-a schimbat declarațiile, indicând că este amenințat de către Guțanu V.;

- instanța de apel nu a audiat inculpații în raport cu faptele incriminate, dar s-a limitat doar la luarea de cuvânt;

- conform jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanța de control reanalizează o cauză în fapt și în drept și studiază în ansamblu problema vinovăției sau nevinovăției, procedura nu are un caracter echitabil în lipsa aprecierii directe a declarației persoanei acuzate care susține că nu a comis acte calificate ca infracțiuni;

- instanța de apel a încălcat prevederile art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală;

- instanța de apel nejustificat a ajuns la concluzia precum că Melnic V. nu a participat la bătaia lui Mironiuc A.;

- probele prezentate de acuzare cu certitudine dovedesc vinovăția ambilor inculpați în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar instanța de apel eronat a concluzionat că nu a fost demonstrat faptul cauzării leziunilor corporale grave periculoase pentru viață care au dus la decesul victimei;

- potrivit exigențelor expuse în pct. 14.3 din HP CSJ nr. 22 12.12.2005 "*Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel*", prevede că în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în primă instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus urmează să fie audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță (*Ekbatani vs. Suedia, hotărârea din 26.05.1988, pct. 32*).

- *avocatul Luca Al-dru în numele inculpatului Guțanu V.*, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului avocatul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel de inculpat și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- instanța s-a expus preponderent în favoarea probelor acuzării, fără a da o apreciere a coroborării acestora cu cumulul de probe acumulate și fără a ține cont de probele ce-l dezvinovățesc pe inculpatul Guțanu V., prin ce se constată derogări de la prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală;

- instanța de apel și-a bazat soluția pe declarațiile martorilor Șișcanu D. și Lîsenco D. date în cadrul urmăririi penale, care unicii au indicat direct la Guțanu V., ca făptaș al aplicării loviturilor lui Mironiuc A.;

- de către instanța de apel nu au fost reținute declarațiile martorului Lisenco D. relatate la faza examinării prezentei cauze în instanța de fond, potrivit cărora, acesta a indicat că, a fost influențat de către ofițerul de urmărire penală pe nume "Roman", de a depune declarații împotriva lui Guțanu V. și că în realitate acesta nu i-a aplicat careva lovituri lui Mironiuc A. în acest sens Lîsenco D. a depus și o plângere la Procuratura r-lui Ungheni, în care a descris cine și în ce mod l-a influențat să depună mărturii împotriva inculpaților;

- la baza soluției adoptate instanțele au pus declarațiile martorului Șișcanu D., care fiind audiat de mai multe ori și-a schimbat declarațiile și care se află la evidența medicului psihiatru, cu diagnoza "retard mintal";

- declarațiile martorului Lîsenco D., care în instanța de fond fiind audiat a negat faptul aplicării loviturilor de către Guțanu V. și în asemenea mod îl dezvinovățesc pe inculpat, au rămas fără apreciere;

- declarațiile lui Șișcanu D. și Lîsenco D. au stat la baza acuzațiilor înaintate ambilor inculpați, însă instanța de apel le-a considerat neveridice, dispunând achitarea inculpatului Melnic V., or, instanța urma să procedeze similar și în privința lui Guțanu V.;

- declarațiile martorului Chirileac A. au un caracter indirect și nu pot fi reținute la soluționarea cauzei, or acesta nu a fost la fața locului și nu a văzut cine l-a lovit pe Mironiuc A.;

- instanța de apel a lăsat fără o apreciere declarațiile martorilor: Duminică V., Rotari Gh. și Znagoveanu Eu., care fiind audiați au relatat că toți fiind împreună cu Guțanu V, Șișcanu D. și Lîsenco D. se întorceau de la barul "Nicolina" și în timpul deplasării careva bătaii nu au fost;

- Mironiuc A. a decedat peste 7 zile după cauzarea leziunilor corporale;

- potrivit raportului primar de expertiză medico-legală nr. 71 din 20.06.2013, s-a constatat că, leziunile corporale depistate la Mironiuc A., au o legătură indirectă cu cauza decesului și respectiv nu prezentau careva pericol pentru viață;

- instanța de apel deși a reținut raportul nominalizat drept probă veridică ce denotă vinovăția inculpatului în cele imputate, n-a ținut cont de faptul că în asemenea mod acțiunile urmează a fi încadrate în prevederile art. 152 Cod penal;

- potrivit raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 434 din 25.11.2013, s-a concluzionat că lui Mironiuc A. i-au fost cauzate leziuni corporale grave periculoase pentru viață;

- ambele instanțe au ezitat să-și motiveze admiterea s-au respingerea acestora, ambele au încadrat acțiunile inculpatului, în prevederile celei mai severe infracțiuni, fapt ce contravine normelor de aplicare a normei mai blânde;

- leziunile corporale depistate la Mironiuc A. în momentul internării nu prezentau careva pericol pentru viață, fapt ce confirmă raportul primar de expertiză medico-legală;

- în caz că victima se investiga și urma o cură de tratament, era să fie evitat decesul acesteia;

6.1. Asupra recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat a depus referință avocatul Fortuna D. în numele inculpatului Melnic V., care a solicitat respingerea acestuia și menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel în partea achitării lui Melnic V.

7. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul avocatului Luca Al-dru în numele inculpatului Guțanu V. urmează a fi respins, iar recursul acuzatorului de stat urmează a fi admis, din următoarele considerente.

7.1. Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Luca Al-dru în numele inculpatului Guțanu Veaceslav

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de a-l respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale ori nu este întemeiat legal.

Recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând circumstanțele și materialele cauzei, în raport cu temeiul invocat pentru recurs de către apărător, Colegiul consideră, că în prezenta speța criticile ultimului sunt neîntemeiate, iar la stabilirea componenței de infracțiune consumate în urma acțiunilor întreprinse de inculpat, instanțele de fond just și legal au constatat și reținut starea de fapt și de drept, care justifică *elementele constitutive* ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul declarat, a verificat legalitatea și

temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată în pct. 4. al prezentei decizii.

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de inculpat, expunându-se argumentat asupra poziției de menținere în vigoare a sentinței în partea condamnării lui Guțanu V., motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

Verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată.

Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către avocat și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Cu privire la alegațiile recurentului ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal notează, că este incident atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În cazul dat, sub aspectul prezenței temeiului pentru recurs specificat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul invocă acel fapt că nu a fost confirmată pe deplin vinovăția lui Guțanu V. în săvârșirea infracțiunii imputate, instanțele de fond bazându-se doar pe declarațiile martorilor Șișcanu D. și Lîsenco D., relatate în cadrul urmăririi penale.

Colegiul penal referindu-se la argumentele recurentului privind nevinovăția inculpatului în infracțiunea incriminată, consideră întemeiate aprecierile instanței de apel precum că versiunea inculpatului despre nevinovăția sa în comiterea infracțiunii, este combătută prin cumulul de probe prezentate de către partea acuzării și anume prin declarațiile susținute de către martorii Șișcau D. (f.d. 67-69, 87-89, vol. I; f.d. 6, 14, 17 vol. II) și Lîsenco D. (f.d. 60-62, vol. I)

susținute în cadrul urmăririi penale, unde au relatat amănunțit circumstanțele comiterii infracțiunii de către Guțanu V., care coroborează și cu declarațiile date în cadrul urmăririi penale de către martorul Chirileac A. (f.d 70, 71, vol. I), care a relatat că a văzut cum "(...) Guțanu V. s-a apropiat de un brad, care se afla în fața barului "Căsuța mea" și a luat de acolo două scânduri (ștachete) de culoare cafenie, cu lungimea de 1,20 -1,30 m și apucându-le pe aceste scânduri el singur cu mâinile sale și cu pas alergător s-a pornit primul în direcția liceului "M. Eminescu" și chemându-i și pe ceilalți după sine (...)"

Tot la acest capitol, se menționează că instanța de apel corect a constatat, în virtutea faptului nerecunoașterii de către Guțu V. a comiterii infracțiunii imputate, că vinovăția acestuia este dovedită și prin probele administrate la dosar și anume: - procesul-verbal de examinare a victimei, efectuată în secția de reanimare a SR Ungheni fin 19.06.2013 și planșa fotografică (f.d. 25,26 vol. I); - procesul-verbal de ridicare și examinare din 20.06.2013 (f.d. 28-31 vol. I); - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.06.2014, conform căruia a fost cercetat trotuarul amplasat pe partea dreaptă a carosabilului din str. Națională, or. Ungheni, vis-a-vis de ÎM "Apă Cana" și planșa fotografică anexată (f.d. 32, 33 vol. I); - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.06.2014 și planșa fotografică (f.d. 34-38 vol. I); - procesul-verbal de confruntare din 26.07.2013, între bănuitul Guțanu V. și Chirileac A. (f.d. 86, vol. I); - procesul-verbal de confruntare din 25.10.2013, dintre Lîsenco D. și Guțanu V. (f.d. 131-133 vol. I); - procesul-verbal de confruntare din 05.02.2014, dintre învinuitul Melnic V. și Șișcanu D. (f.d. 7-8 vol. II), în care martorul indică la persoana - Guțanu V. și la o persoană cu porecla "narcoșa"; - procesul-verbal de audiere suplimentară a martorului Duminică V. din 21.02.2014 (f.d. 16, vol. II); - procesul-verbal de verificare a declarațiilor martorului Șișcanu D., la locul infracțiunii din 27.06.2013, planul schiță și planșa fotografică (f.d. 23-26 vol. II); - procesul-verbal de verificare a declarațiilor martorului Lîsenco D., la locul infracțiunii din 24.10.2013 și planșa fotografică (f.d. 27-28, vol. II); - procesul-verbal de verificare a declarațiilor martorului Chirileac A. la locul infracțiunii din 14.03.2014 și planșa fotografică (f.d. 30-31 vol. II); - procesul-verbal de verificare a declarațiilor martorului Șișcanu D. la locul infracțiunii din 14.03.2014, planul schiță și planșa fotografică (f.d. 32-34 vol. II); - raportul de expertiză medico-legală nr. 71 cad din 20.06.2013, potrivit căruia părții vătămate i-au fost cauzate *leziuni corporale medii*, cu dereglarea sănătății de *lungă durată* (f.d. 38-40, vol. II); - raportul de expertiză traseologică nr. 34/12/2/3-1750 din 08.07.2013 (f.d. 61- 64 vol. II); - raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 434 din 25.11.2013 (f.d. 79-89, vol. II). Astfel, cumulul de probe analizat în prezenta speță, în opinia Colegiului penal, întemeiat au permis instanțelor de fond a conchide asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs consideră, că argumentele recurentului referitoare la nedovedirea deplină a vinovăției inculpatului Guțanu V. în săvârșirea infracțiunii imputate și a motivelor pe care se întemeiază soluția adoptată de către instanța de apel, se combat prin materialele cauzei și nu semnalează presupusele erori de drept invocate, iar conținutul hotărârii atacate cuprinde detaliat și argumentat, dispoziții ce sunt acceptate de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping criticile apărării, indicate în sensul dat.

Totodată, în opinia Colegiului penal, recurentul contestă decizia instanței de apel sub aspectul modalității aprecierii probelor, ceea ce ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele de judecată în procesul de apreciere a probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ceea ce a condiționat comiterea unor erori grave de fapt, însă astfel de erori nu au fost constatate în cauza dată.

Ca urmare, Colegiul penal consideră, că nu și-a găsit confirmarea cazul de casare prevăzut de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către recurenți.

Cu referire la temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, invocat în recursul declarat, Colegiul penal îl apreciază la fel ca fiind neîntemeiat, or este invocat în mod similar cu privire la critica aprecierii probelor, în particular a Rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 71 cad din 20.06.2013 și nr. 434 (*în comisie*) din 25.11.2013, pe care recurentul le consideră greșite apreciate de către instanțele de fond.

În susținerea poziției respective, Colegiul penal reține ca fiind întemeiate și convingătoare concluziile instanței de apel, referitoare la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Referitor la argumentul în cauză, Colegiul penal constată că instanța de apel, la rândul său, a reținut că din Raportul de expertiză medico-legală nr. 71 cad din 20.06.2013, *părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată* (f.d. 38-40, vol. II), iar potrivit Raportului de expertiză medico-legală *în comisie* nr. 434 din 25.11.2013, "(...) *la examenul intern: revărsat sanguin în mușchiul temporal drept, hemoragii subaranoitale și intracerebrale. Toate leziunile corporale menționate mai sus au fost produse prin mecanismul de lovire cu corpuri dure contondente, au o vechime de o săptămână până la deces, conform aspectului morfologic și a rezultatelor investigațiilor histopatologice repetate, sunt în legătură directă de cauzalitate cu cauza decesului, se califică ca vătămare corporală gravă* (...)" (f.d. 79-89, vol. II). Astfel, cumulul de probe analizat în prezenta speță, în opinia Colegiului penal, întemeiat au permis instanțelor de fond a conchide asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.

(4) Cod penal. Această concluzie, pornind de la plenitudinea concluziilor instanțelor judecătorești, expuse în hotărârile atacate, Colegiul penal o consideră întemeiată și o susține pe deplin.

Referitor la motivul recurentului precum că de către instanța de apel nu au fost reținute declarațiile martorului Lisenco D., care a depus o plângere adresată Procurorului r-lui Ungheni, potrivit căreia, la faza urmăririi penale a fost influențat de către ofițerul de urmărire penală "Roman", de a depune declarații împotriva lui Guțu V., Colegiul precizează că, prin ordonanța Procuraturii Ungheni din 13.11.2013, a fost dispus neînceperea urmăririi penale pe cazul dat din motiv că "(...) învinuirea lui Guțu V. nu s-a bazat doar pe declarațiile martorului Lîsenco D. Declarațiile inițiale ale acestuia fiind similare celor pe care le-a dat și martorul Șișcanu D. În asemenea caz circumstanțe declarațiile date de către Lîsenco D. ar fi contradictorii celor pe care le-a dat Șișcanu D." (f.d. 144, vol. I).

Ce ține de criticile recurentului precum că la pronunțarea deciziei de către instanța de apel au fost lăsate fără apreciere declarațiile martorilor: Duminică V., Rotari Gh. și Znogoveanu Eu., Colegiul penal indică că acestea nu demonstrează nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate și nu sunt în stare să răstoarne situația de fapt stabilită de către instanțele inferioare, de vreme ce vinovăția acestuia a fost confirmată prin cumulul de probe administrate de partea acuzării *descriș supra*.

Cu referire la critica adusă declarațiilor martorului Chirileac A., Șișcanu D. și Lîsenco D., relatate la faza urmăririi penale și în cadrul examinării cauzei în fond, Colegiul penal menționează că, temei de a da anumite aprecieri critice acestora nu are, or aceștia au depus depoziții sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală în conformitate cu prevederile art. 312 - 313 Cod penal, cu atât mai mult că de la comiterea infracțiunii martorii au fost audiați în câteva zile, iar până la audierea lor în instanța de judecată a trecut timp îndelungat și acestea au putut să uite unele detalii.

Tot la acest compartiment, de către instanța de recurs nu poate fi reținută ca întemeiată critica adusă declarațiilor martorului Șișcanu D., care fiind audiat de mai multe ori la faza urmăririi penale, și-ar fi schimbat declarațiile și s-ar afla la evidența medicului psihiatru, or, acestea nu au fost unicele probe, care au stat la baza învinuirii, ulterior condamnării lui Guțanu V.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, că cele relatate de către Șișcanu D., în coroborare cu cumulul de probe anexat la cauză, întemeiat au permis instanțelor de fond a conchide asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal

În această ordine de idei, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel menținând sentința în partea condamnării lui Guțanu V. a judecat cauza în conformitate cu prevederile legale, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, cu respectarea exigențelor prescrise la art. 6 § 1 CoEDO.

Nu în ultimul rând, asupra celor constatate se impune și mențiunea că, criticile formulate de recurent în recursul ordinar declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de fond și cea de apel și, cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare, le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit.

Totodată, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce probele pertinente și concludente, analizate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Generalizând cele menționate anterior Colegiul penal conchide, că concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la calificarea acțiunilor și vinovăția inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator, iar pedeapsa aplicată de către instanța de apel este echitabilă și în limitele legii penale.

7.2. Referitor la recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală a hotărârii atacate și menținerea sentinței primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Instanța de recurs poate interveni în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Din conținutul recursului declarat, se deduce dezacordul părții acuzării cu dispunerea achitării inculpatului Melni V. de către instanța de apel, precum și aprecierea eronată a probelor, care au stat la baza acestei soluții, considerând că declarațiile martorilor Rotari Gh., Znogoveanu Eu. și Duminică V. nu-l dezvinovățesc pe Melnic V. de săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

Astfel, în speță recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.*

După cum rezultă din materialele cauzei, instanța de apel casând parțial sentința în partea condamnării lui Melnic V., a constatat că, "(...) probele, care în poziția instanței de fond vina lui Melnic V. este dovedită, dar de fapt este probatoriul care dovedește vina lui Guțanu V. și nicidecum vinovăția lui Melnic V. (...), analizând

declarațiile lui Rotari Gh., Znaogoveanu Eu. și Duminica V., la care instanța a făcut referire ca confirmare a vinovăției inculpatului Melnic V., instanța de apel determină contrariul, fapt ce nu dovedesc comiterea faptei infracționale încriminată lui Melnic V.” (f.d. 195, vol. III).

Raportând criticele formulate în recursul procurorului la circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră, că soluția instanței de apel în partea achitării lui Melnic V. este neîntemeiată și contrară materialului probant anexat la dosar.

Așadar, asupra celor reiterate instanța de recurs menționează că prima instanță, a constatat și a motivat argumentat că, partea acuzării a prezentat probe incontestabile în confirmarea vinovăției ambilor inculpați în cele încriminate și, astfel, corect a concluzionat că fapta imputată lui Guțanu V. și Melnic V. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și, întemeiat a pronunțat sentința de condamnare, referindu-se la probele invocate de procuror în sprijinul acuzării, care au constituit obiectul cercetării judecătorești și, în sensul art. 94 Cod de procedură penală, nu au fost contestate de către partea apărării în condițiile legii, la etapele respective ale procesului penal.

Deci, așa cum reiese în mod evident din actele dosarului, instanța de fond a dat deplină eficiență probelor cercetate, evaluându-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante ce susțin vinovăția ambilor inculpați în săvârșirea infracțiunii care le-a fost imputată prin rechizitoriu.

Altfel spus, argumentele instanței de apel, precum că *“(...) prima instanță a dat o apreciere unilaterală aspectelor de fapt a cauzei, ignorând totalmente întregul ansamblu probant, ce denotă inexistența comiterii faptei de către Melnic V.”*, sunt neîntemeiate, deoarece din materialele cauzei rezultă, că instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv cu expunerea argumentată asupra tuturor probelor administrate legal în cadrul urmăririi penale și, just, a apreciat că cumulul întregului probatoriu în cauză, dovedesc cu certitudine vinovăția inclusiv și a inculpatului Melnic V. în săvârșirea infracțiunii de *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care au provocat decesul victimei.*

Mai mult, Colegiul penal lărgit consideră greșită concluzia instanței de apel, precum că *“Colegiul reține, că particularitățile circumstanțelor și împrejurărilor evidențiate denotă cu desăvârșire că Melnic V. învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, urmează să fie achitat pe motiv că fapta nu a fost comisă de acesta”*.

Or, pornind de la probele enumerate și descrise în pct. 7.1. al prezentei decizii și în special a declarațiilor martorului Șișcanu D., care fiind audiat suplimentat la faza urmăririi penale, a comunicat că *“(...)am văzut concret cum Melnic Vadim și Guțanu Veaceslav i-au aplicat lovituri lui Mironiuc Andrei și confirm*

acest lucru și acum. Pe Mironiuc l-au bătut doar ei doi.” (f.d. 6, vol. II); procesul-verbal de confruntare între învinuitul Melnic V. și martorul Șișcanu D. din 05.02.2014, ultimul a comunicat că, “(...)Guțanu i-a mai aplicat lovituri cu picioarele. “Narcoșa” s-a pornit din urma noastră, acesta la fel a lovit în acea persoană cu pumnii și picioarele. Guțanu a început să-l bată, după care a intervenit și “Narcoșa” să-l bată. I-a aplicat vreo 2-3 lovituri cu pumnii și picioarele peste cap, atâta timp cât era în picioare. Când a căzut persoana jos, îl bătea doar Guțanu. Nu știu de la ce acesta a intervenit. Astfel, ei l-au bătut vre-o 30 min. Dintre care persoana din fața mea i-a aplicat doar vre-o 2-3 lovituri.” (f.d. 7,8, vol. II); procesul-verbal de audiere a martorului Lîsenco D. din 26.06.2013, unde ultimul a declarat că, “(...) la data de 22.05.2013, eu m-am întâlnit la poarta lui Guțanu V. însuși cu el, care mi-a spus că Mironiuc A. a murit și dacă voi fi chemat la poliție să spun că și eu am lovit în el (...)” (f.d. 62, vol. I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor de locul infracțiunii și foto-tabelul anexat din 14.03.2014, unde martorul Șișcanu D. a comunicat și indicat în cel loc anume “(...) Guțanu V. și “narcoșa” Melnic V. l-au bătut pe Mironiuc A. cu pumnii și picioarele și apoi Guțanu V. l-a lovit cu ștacheta” (f.d. 32, vol. II); se confirmă concluzia instanței de fond cu referire la vinovăția lui Melnic V.

În continuare, instanța de recurs consideră că, prima instanță corect, în cadrul cercetării judecătorești, a dat o apreciere critică declarațiilor depuse de către martorii Rotari Gh., Znogoveanu Eu. și Dumica A., precum și inculpatul Melnic V. care sunt similare și au fost depuse cu scopul confirmării poziției de apărare a ultimului și evitării răspunderii penale și a luat în considerare declarațiile martorilor Șișcanu D., Lîsenco D. și Chirileac A. relatate la etapa de urmărire penală, din motiv că în coroborare cu probele enumerate și descrise supra, demonstrează pe deplin vina lui Melnic V. pentru infracțiunea imputată.

Astfel, în urma celor relatate mai sus, Colegiul penal lărgit consideră că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Melnic V. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel la judecarea apelului a comis erori de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

În consecință, conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, urmează să caseze hotărârea instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului Guțanu Veaceslav.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Pasat Liliana, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, cu menținerea sentinței Judecătoriei Ungheni din 16 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui *Melnic Vadim Luca* și *Guțanu Veaceslav Profir*.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 decembrie 2016.

Președinte
Judecătoria

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti
Petru Moraru
Nadejda Toma